SPORTUL școală a educației

PE STADIOANE ȘI ÎN AFARA LOR – UN CLIMAT DE MUNCĂ, ORDINE ȘI DISCIPLINĂ

„RUGBYUL M-A ORDONAT ȘI M-A ÎNVĂȚAT SĂ IUBESC COLECTIVUL... !"

De vorbă cu fostul internațional ing. Gelu Melinte

Un popas în orasul de sub Tîmpa ne-a pus față în fată cu **Gelu Melinte**, masivul jucător de rugby (130 kg), înaintaș-beton peste care n-au prea trecut multe „grămezi". fost la Constructorul si Rulmentul Bîrlad. apoi la Știinta (actuala Politehnica) Iași si. in fine. la Precizia Săcele. Facem cuvenita precizare : această trecere de la o echipă la alta nu trădează un caracter instabil. ci a fost determinată de preocupările profesionale ale acestui om deosebit : la Bîrlad — muncitor, la Iași — student la „Agronomie", la Săcele (de fapt la Brașov, unde locuia) inginer, inițial la Prejmer, apoi la Rîșnov și acum director al Trustului județean Gostat.

O fișă personală care spune mult, care atestă nu numai putere de muncă, ci și ambiție și vrednicie. Așa cum a fost și ca sportiv. Evocînd anii aceia frumoși din activitatea sa rugbystică, sportivul de ieri face remarca : *„Am trăit, printre altele, satisfacția de a promova trei echipe în prima divizie... Iar ca internațional, de a fi jucat alături de mari sportivi, ca Pîrcălăbescu, Irimescu, Costel Stănescu, Kramer. Mladin, Mircea Rusu, Zlătoianu și Titi Ionescu !"*

Este de necontestat faptul că dacă ar fi rămas în activitatea sportivă de performanță, Gelu Melinte și-ar fi înscris numele printre reușitele din perioada 1960—1965 ale rugbyului românesc. Ne mărturisește : *„N-am putut s-o fac... M-a chemat pămîntul, glia pe care am îndrăgit-o din anii copilăriei, alături de toți ai mei, de tata, care era învățător la Brețcu, de fratele meu Ovidiu, și el tot inginer agronom, la Rîșnov. Și tot rugbyst, în prima tinerețe, la Universitatea Timișoara..."*. Și continuă : *„Nu regret, ci păstrez amintiri frumoase din rugby... Tăieturi din ziare și reviste, fotografii, corespondențe cu foștii mei coechipieri, adversari sau... admiratori. Dar, mai presus de orice păstrez pentru rugby o prețuire de un fel aparte. Pentru că acest sport, practicat mai întîi ca un simplu divertisment, m-a cucerit și m-a format ca om, m-a disciplinat, mi-a ordonat munca și viața, m-a învățat sensul noțiunii de colectiv, să iubesc colectivul. Rugbyul te face să-ți înzecești puterile, să te întreci cu tine însuți !"*

Îl întreb pe ing. Gelu Melinte dacă mai are, cît de cît, o contingență cu sportul său îndrăgit. Îmi răspunde : *„Am, nu se poate altfel ! Am văzut deseori pe CFR Brașov, atunci cînd a jucat în Divizia „A" ; mă mai reped pe stadion, atunci cînd se pregătesc echipele de copii și juniori, încercînd să le transmit cîte ceva din ceea ce am învățat eu și poate chiar din pasiunea mea pentru rugby. Același lucru încerc să-l realizez cu fiul meu, Adrian, care deocamdată oscilează între acest sport și judo. Rămîn încredințat, dintr-o experiență proprie, că rugbyul reprezintă o școală care disciplinează nu numai mușchii ci, în primul rînd, spiritul, care îți creează conștiința propriei valori. Este un motiv în plus să pledez pentru practicarea acestui sport pretutindeni, printre angajații mai tineri din întreprinderea la care muncesc. Există în mediul rural multe elemente talentate, care s-ar dedica sportului cu balonul oval, dacă cineva s-ar îngriji să le îndrume, să le călăuzească pașii..."*.

Reflecțiile ing. Gelu Melinte ar putea fi un prilej de... reflecție și pentru cei direct vizați !

Tiberiu STAMA

DIN DEPOZIT DE GUNOAIE, UN „ORĂȘEL AL SPORTURILOR"

Un lăudabil model oferit de pionierii din Șimleu Silvaniei

„Dintr-un fost teren de depozitat gunoaie — un complex sportiv. Isprava aparține unor copii, unor pionieri din orașul nostru..."

Relatîndu-ne acest fapt, **prof. Marin Ștefan**, președintele Consiliului orășenesc Șimleu Silvaniei pentru educație fizică si sport, ne oferă si cîteva detalii...

Isprava aparține copiilor. scolari si pionieri din toate unitățile de învățămînt ale „orasului de la poalele Măgurii" ; cîteva mii. Locul cu pricina. situat în vecinătatea parcului Cetătii. s-a transformat într-un mare complex sportiv. un veritabil orășel, cuprinzînd o pistă pentru carturi. terenuri de tenis cu zgură (altele sînt în plină finisare). porticuri de gimnastică. un strand (33 X 15 m). spații de joacă pentru prescolari. o pistă aplicativă (cu două culoare). un lac de agrement (prevăzut cu bărci cu visle si pedale). zid pentru antrenament la tenis etc.

Simpla enumerare a acestor „piese" care compun **„orășelul sporturilor"** poate că ar avea o semnificație limitată, dacă nu le-am asocia alte detalii : la tot ce s-a realizat acolo au fost necesare mai bine de 4 000 de tone de umplutură (pietris si reziduri de vată minerală). peste 240 de tone de zgură rosie (de la mina Ip. 15 km distantă de Șimleu Silvaniei). circa 3 000 metri liniari de săpături de santuri pentru drenaj. S-au împletit. de asemenea. mai bine de 1 000 de metri patrati de sîrmă-plasă pentru împrejmuit. Firește. amintind doar „operatiile" de anvergură.

În acest fel. copiii orasului sălăjan au trăit bucuria de a face sport. împletind-o cu aceea de a fi si vrednici constructori. Ei si-au completat. astfel. spatiile pentru joacă si miscare existente la Școala generală nr. 1 (cu teren de handbal — bituminat, portic de gimnastică. sectoare pentru sărituri etc.) sau la baza sportivă din parcul Cetătii. într-o bună măsură tot creatia lor.

„Acum — ne preciza prof. Stefan — copiii noștri sînt în măsură să desfăsoare. in aceste zile de vacantă. activități sportive multiple. crosuri si campionate de minifotbal, întreceri de handbal. volei si tenis. concursuri de bărci. Ei au fost gazdele întrecerilor din cadrul Cupei oraselor sălăjene. actiune sportivă de masă organizată în ospetie cu participarea a zeci si zeci de copii din întregul judet".

„GRUPA MICĂ" ÎNVAȚĂ DE LA CAMPIONUL OLIMPIC...



Leon Rotman, *dublu campion olimpic la Melbourne, împreună cu elevii lui pe pontonul clubului sportiv* Olimpia... *E „grupa mică" care se pregătește să înfrunte „întinderile" Herăstrăului. Înainte, însă, de a porni spre larg, un sfat, un îndemn din partea acestui fost mare sportiv al țării, astăzi antrenor, priceput pedagog.*

Da, la baza nautică Olimpia din parcul Herăstrău elevii și-au făcut „sat de vacanță". Vin, zilnic, la clasele de caiac, ori de canoe ale antrenorilor Leon Rotman, Traian Nădășan, Pascu Dordea, Anghel Ivan, *pentru a învăța arta deloc ușoară a vîslitului. „Materia de bază" rămîne, însă, MUNCA.*

Secția nautică „Olimpia" e una din școlile noastre sportive în care se predă — cu puterea exemplului — ambiția, străduința, stăpînirea de sine, știința autodepășirii.

POATE CĂ... NU SE OBSERVĂ (! ?)

Am subliniat, la timpul cuvenit, excelenta organizare a finalei pe tară la handbal masculin a **„Cupei constructorilor de mașini"**. desfășurată la Brasov. in cadrul **„Daciadei"**. S-au depus într-adevăr. multe eforturi pentru a se asigura succesul deplin al acestei competitii. care a reunit echipe din Bucuresti si din 12 judete ale tării. Toate ar fi fost bune dacă nu s-ar fi găsit. însă. unii amatori de **încălcare cu bună stiință a prevederilor regulamentare, a normelor de conduită, disciplină și corectitudine.** Este vorba de practica. întîlnită si la alte finale ale unor întreceri sportive de masă. de a „întări" echipele cu sportivi LEGITIMAȚI. care. de fapt, nu au dreptul de participare la astfel de concursuri.

La finala de la Brașov, echipa de handbal **Dacia Pitești** s-a prezentat cu sportivi legitimati. socotind. probabil. că... nu se observă ! Iată, însă. că s-a observat si. în consecintă. handbaliștii piteșteni au fost trimiși acasă ! Nu stim ce au vrut să cîștige sportivii si antrenorii acestei formatii dar este sigur că au avut destul de... pierdut. Din păcate n-a fost singurul exemplu de eludare a regulamentului pentru că tot la această competiție au fost depistați alți 13 sportivi legitimați (din **Bucuresti** si din judetele **Caraș-Severin Cluj. Timis. Mureș** si **Sibiu)** care. bineînteles au fost scosi din concurs.

Ce se poate spune despre munca educativă desfăsurată la aceste echipe cu sportivii. dar și cu... educatorii ? Să mai amintim si importanta organizării temeinice a etapelor de masă ale competitiilor din cadrul **„Daciadei" ?**

Se impun. desigur. măsuri ! **Le** așteptăm...

În tabăra de la Snagov

SOARELE ÎNCĂLZEȘTE PÎNĂ NOAPTEA TÎRZIU...

În tabăra de la Snagov seriile se succed cu repeziciune, nimic nu trece mai iute decît frumoasele zile ale vacanței ! Întîi au fost mini-schiorii. disciplinați, perseverenți, mereu pe „rotile" în jurul lacului, spre a nu pierde deprinderea alunecării pe zăpadă. Apoi au venit handbaliștii. Acum, în căsuțele ascunse în livada cu atîtea poame gustoase, au poposit atleții și baschetbaliștii. Viitorii performeri sînt de la cluburile sportive școlare din **Adjud**, **Slobozia, Tîrgoviște, Călărași** (atleții), **București, Ploiești, Tîrgoviște** (baschetbaliștii). Ce e vechi : **voia bună, pregătirea, concursurile de verificare, „scalda"** — cum spun puștii — în unda răcoroasă a lacului Snagov. **Ce e nou : programul cultural-artistic,** cu „repetiții generale" mai în fiecare seară, **plusul de materiale sportive, întrecerile** — parcă mai ambițioase, mai atrăgătoare, din cadrul **„Daciadei"** („Crosul taberii", „Ziua tînărului atlet" etc.). Ce e și mai nou, de „ultimă oră" : **în tabăra de la Snagov soarele încălzește pînă... noaptea tîrziu !...**

Încălzesc mai întîi niște serpentine aflate sub „lupa" unor captatoare de energie solară, după care totul e simplu : apa scăpată din infernul dogoritor al soarelui din Siliștea Snagovului fuge către dușurile puștilor, spre blocul alimentar, **ori unde este „chemată" ! „Lucru deloc complicat"**, ne explică un mini-atlet, finalist al Olimpiadei de fizică : **„Particulele de fotoni, printr-un firesc proces endotermic"...** Mă rog, nu-i treaba reporterului ! Cronicarului îi stă bine cu faptele, cu rezultatele. **Și rezultatul e că apa caldă nu mai are nimic comun cu motorina, ci cu astrul cel atît de luminos, atît de darnic,** Rezultat, în fond, al unei educații temeinice de a promova noul, de a-ți sluji semenii.

Ar mai fi de subliniat munca, priceperea, dragostea celor care administrează taberele sportive școlare ale M.E.I. de a oferi copiilor condiții tot mai bune de joacă, odihnă și sport. Este vorba de A.C.A.S.Ș. (director **Dan Budișteanu)** cu „filiale" la **Orșova, Sf. Gheorghe, Ineu, Cîmpulung Muscel, Rădăuți** etc.

Așadar, acum în tabăra de la Snagov — serie de atleți și baschetbaliști. De partea administrativă se ocupă **Ion Constantin** (șeful bazei). De partea tehnică are grijă prof. **Gheorghe Predescu** (directorul taberii), împreună cu alți competenți dascăli și pedagogi de sport : **Georgeta Gheorghe, Cezar Ionici, Constantin Moldoveanu, Dan Săndulache, Ștefan Ionescu, Gheorghe Catrinescu, Liviu Negriță** ș.a. De apa care se „autoîncălzește" se ocupă toată lumea ! S-a terminat antrenamentul, toți copiii sînt în fața captatoarelor de energie solară. Miini „experte" verifică cît de „harnic" e soarele, cît de tare s-a încălzit apa din țevi. Iar pentru o și mai bună verificare, se trece în vestiare : **„Ei, altfel parcă e dușul cînd apa e încălzită de soare!..."**

Vasile TOFAN

MEDALII DUSE PE APA SÎMBETEI...

Ne-a vizitat la redacție un cititor din Baia Mare. Citise articolele despre fetița de la Constanța, al cărei tată crede că o poate pregăti fără un antrenor de profesie, și a dorit să ne relateze un caz oarecum asemănător de la Baia Mare, din natație. **„În cazul nostru, cum o să vedeți, paguba s-a și produs, fata de la noi reușind să ajungă ceva, dar fiind stopată tot dintr-o neînțelegere a tatălui ei..."**

În anii 1977—1978 cunoscutul șlefuitor de talente **Gheorghe Dimeca** descoperă la Baia Mare, acest oraș în care performanța sportivă se află în plin avînt, o fetiță deosebit de talentată pentru înot, eleva **Anca Pătrășcoiu.** La Clubul sportiv școlar antrenorul Dimeca supune fata unui proces de pregătire de înaltă ținută, care îi asigură tinerei inotătoare un progres evident, alert. După circa doi ani, în 1980, tatăl fetei, văzut adesea pe marginea bazinului, decide fără drept de apel : **„Nu mai las fata la Dimeca ! Asta o omoară, nu altceva !... O dau la Gica Deac și gata !"**

S-a încercat să i se dovedească cu date obiective că fata suportă bine procesul complex de pregătire. că un sportiv „omorît" nu progresează constant. Degeaba...

Spre bucuria generală, inclusiv a profesorului **Dimeca, Gica Deac este o antrenoare bună.** Fostă **campioană națională** de bras, **muncitoare și pricepută,** ea a asigurat continuitatea necesară pregătirii fetei, ducînd-o la rezultate foarte bune : locul I în concursul „Prietenia", fiind prima fată din țara noastră cu o asemenea performanță și locul 7, la cei numai 14 ani ai săi, în ierarhia celor mai bune „spatiste" din Europa (locul I Carmen Bunaciu) și locul 12 în lume. în anul 1981.

Pentrul anul 1982 era considerată principala favorită la europenele de juniori din august (Innsbruck — Austria), cele mai bune inotătoare de pe continent avînd 1—2 secunde în urma sa, dar... în luna mai a acestui an tatăl apreciază din nou : **„Gica îmi omoară fata ! Vreau s-o dau lui Marian Slavic, că e tot la Baia Mare !"**.

Federația s-a opus, a încercat medierea. Degeaba. Fata a fost oprită acasă, nu a mai venit la bazin, tatăl crezînd că oficialitățile vor ceda pînă la urmă, fortate de valoarea fetei. Dar nu a fost așa, Anca Pătrășcoiu a fost exclusă din lotul olimpic și suspendată din activitatea de performanță. Nu se putea face pe plac unui părinte care dorea să hotărască în locul celor îndrituiți să o facă. Au trecut zile, săptămîni... **Cînd a văzut că nu e de glumit, că ordinea și disciplina nu se închină în fața talentului**, tatăl și-a adus fata la club, exprimîndu-și dorința ca ea să lucreze mai departe cu renumitul antrenor Gheorghe Dimeca...

S-a pierdut timp, desigur. Cronicarul nostru de specialitate, pe care l-au consultat în legătură cu acest caz, crede că s-a pierdut în mod cert o medalie la apropiatele europene. Participînd totuși la Balcaniada de înot de la București **(oare atît a ținut fermitatea organelor sportive de la Baia Mare si a federatiei ?)** Anca Pătrășcoiu s-a dovedit total nepregătită, departe de rezultatele de care era capabilă și cu care ar fi cîștigat chiar titlul balcanic.

Dar există speranțe că terenul pierdut va fi recuperat, că fata are un viitor frumos în natație, cu condiția ca în ceea ce privește performanța, să hotărască specialiștii !

Mircea COSTEA